

Μαρτυρίες για τον Κώστα και τη δημοσιογραφία μιας άλλης εποχής

Τον Κώστα Νικολόπουλο το «γνώρισα» για πρώτη φορά ως έφηβος ακροατής ραδιοφώνου όταν εργαζόταν στο 3ΕΑ, έτοι ονομαζόταν στις αρχές της δεκαετίας του 1980 η κρατική πολυεθνική ραδιοφωνία της Αυστραλίας SBS. Ανάμεσα σε άλλα, θυμάμαι ακόμη να κουβεντιάζει στα αγγλικά στο 3ΕΑ, με τον Αργεντίνο Χοσέ Μοντέζ για τους πανευρωπαϊκούς αγώνες στίβου της Αθήνας του 1982. «What is the capacity of the new Olympic Stadium in Athens?», ρώτησε ο Μοντέζ, «Close to 100.0000», απάντησε ο Κώστας.

Με το Νικολόπουλο συνυπήρξαμε στην ομογενειακή εφημερίδα της Αυστραλίας ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ για σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα, όμως, έχω να θυμάμαι πολλά πράγματα από αυτή τη συνύπαρξη, που μαρτυρούν την εργασιακή κουλτούρα και το επαγγελματικό ήθος ενός ανθρώπου που πλάστηκε σε μια άλλη δημοσιογραφική εποχή και οχολί που... Μου λείπει...

Ο Κώστας, πριν γράψει ή μιλάει για οιδήποτε, το έφαντε το θέμα του. Διάβαζε, άκουγε, έβλεπε, ενημερωνόταν συνεχώς, έκανε τηλεφωνήματα και στις δυο πλευρές μιας είδησης πριν αποφανθεί για οιδήποτε στο τέλος.

Ασκούσε παρεμβατική δημοσιογραφία, ακόμη και στα ρεπορτάρια του, συμμετείχε στα κοινά, δεν ήταν αποστολοποιημένος.

Υποστήριξε τις εθνικές μειονότητες της Αυστραλίας, τα εθνικά ζητήματα της Ελλάδας, καθώς επίσης και θέσεις αρχών που πρωθυπουργούν πάνω στην κοινωνική δικαιοσύνη. Δεν ξενώ για παράδειγμα πόσο συστηματικά και «στρατευμένα» πάλεψε δημοσιογραφικά έτσι ώστε να μην αποδυναμώθει νομοθετικά μετά από πρωτοβουλία της κυβέρνησης Abbott ο νόμος περί φυλετικών διακρίσεων (Racial Discrimination Act).

Ήταν αλληλέγγυος συνάδελφος, δεν αρνήθηκε ποτέ να μου δώσει συνδρομή όταν του τη ζήτησα, κουβέντιαζε μαζί σου, μοιραζόταν τις γνώσεις του, γνώσεις πολλές, όχι μόνο για το παροικιακό αλλά και για το ευρύτερο πολιτικό γίγνεσθαι της Αυστραλίας.

Ο Κώστας που γνώρισα είχε έναν επαγγελματικό κώδικα που πήγαζε από τις παλιές καλές εποχές της δημοσιογραφίας, καμιά σχέση με τον κολωπεδισμό πολλών νεότερων, καθώς και μια αυτοπεποίθηση που πήγαζε από το εύρος των γνώσεων του ή των διασυνδέσεών του, εκτιμώντας την αποτελεσματικότητα της δημοσιογραφίας.

Προσπαθούσε να σε πείσει με επιχειρήματα ως συνάδελφο, χωρίς να επιμένει, αν έβλεπε «αδιέξοδα» στο συνομιλητή του.

Μάρτυρες του συναδελφικού του ήθους τα δυο παρακάτω περιστατικά.

Για την ελληνική έκδοση του ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ του Σαββάτου συνυπογράψαμε στα μέσα του 2013 ένα πρώτο θέμα (πολιτικό). «Θα βάλουμε και τα δυο τα ονόματα» την ρώτησα. «Δεν υπάρχει ζήτημα, και τα δυο, μπορούν να μπουν αλφαριθμητικά», μου είπε, Του απάντησα «Respect» και μπήκε πρώτο το δικό του όνομα.

Ο Κώστας Νικολόπουλος, υποδιευθυντής σύνταξης του ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ μας έδωσε πολλά πολιτικά πρωτοσέλιδα για την αγγλική έκδοση της εφημερίδας το Σάββατο, όταν ήμουν αρχισυντάκτης της και... Δε διαμαρτυρήθηκε ποτέ, όταν του προανήγγειλα μια δυο φορές «Ξέρεις Κώστα, πρέπει να πάμε με αυτό το πρώτο και δεύτερο θέμα σήμερα, για αυτούς τους α ή β λόγους, το δικό σου θέμα θα είναι σε εσωτερική σελίδα». Η απάντησή του ήταν «No problems Κώστα, κάνε ό, πονίζεις και ό, τι χρειάζεται!»

Από την δημοσιογραφική μας συνύπαρξη κρατώ ανάμεσα σε άλλα την κοινή μας παρουσία σε μια προεκλογική συνέντευξη του Kevin Rudd, κάπου στο Keilor, μετά από διαμεσολάβηση του vnu πηγέτη του Εργατικού Κόμματος Bill Shorten. Κρατώ επίσης και μια συνέντευξη τύπου τον περασμένο Αύγουστο ή Σεπτέμβρη για τα μεταναστευτικά MME της Αυστραλίας, από τον vnu πρωθυπουργό της χώρας Tony Abbott στο Treasury Place της Μελβούρνης. Σε αυτήν τη συνέντευξη, ο Νικολόπουλος τα «έχωσε» «άγρια» στον Abbott λέγοντάς του πως οι πολιτικές του και ο λόγος του πρωθυπουργού την αφομοίωση των μεταναστών και τάσσονται ενάντια στον πολυπολιτισμό της Αυστραλίας. Ένας Ινδός συνάδελφος μάλιστα εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ από τα guts του Κώστα που ήρθε και του έδωσε συγχαρητήρια.

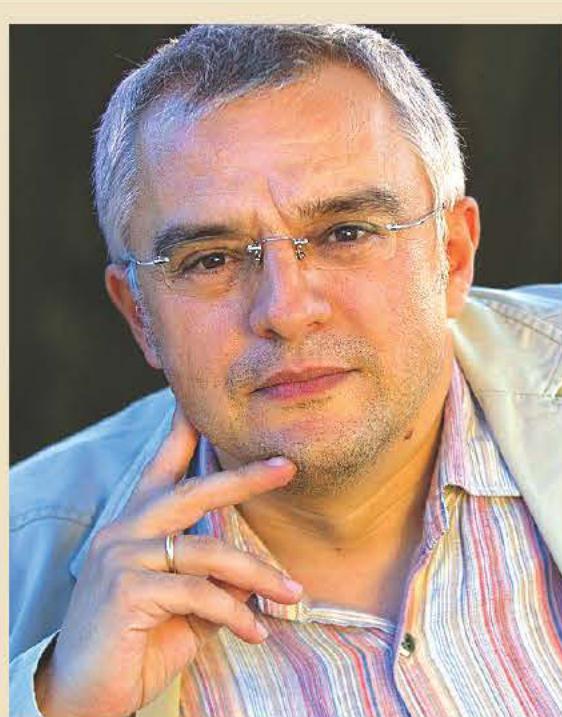
Πέρα και πάνω από αυτές τις σύντομες αναφορές όμως, πέρα από τις κουβέντες μας στο δρόμο της επιστροφής προς την εφημερίδα μετά από σημαντικές συνέντευξης, κρατώ τα βλέμματά του στο Nicholson Street, όταν βγαίναμε τα μεσημέρια για φαγητό όλοι μαζί οι άντρες του ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ κι ο Κώστας επέστρεψε από τα νοσοκομεία μετά

από τις μάχες του με την αρρώστια...

Το κινητό του χτυπούσε, οι γιατροί μάλλον του έλεγαν κακά μαντάτα για τα αποτελέσματα των εξετάσεών του κι αυτός δε μιλούσε... Απλά, στιγμιά, χωρίς να το προσπαθεί, χωρίς να τον παίρνουν οι άλλοι χαμπάρι, στο πρόσωπο του Κώστα ζωγραφίζονταν μια οντολογική μοναξιά και μια αποστασιοποίηση από τα δρώμενα αυτού εδώ του κόρμου που μόνο η ζωή και τα βάσανά της μπορούν να ζωγραφίσουν στους ανθρώπους... Είχε ήδη κάσει έναν από τους δυο γιους του και η κακιά αρρώστια που αντιμάχονταν θεριό ανίκητο Κώστας Νικολόπουλος. Κατάγονταν από την Πάτρα. Τη δημοσιογραφία την «έμαθε» από ό,τι ξέρω στην Ελλάδα. Σέβονταν τη δουλειά του και τον κόσμο που τον διάβαζε ή τον άκουγε. Ήρθε στην Αυστραλία στο πρώτο μισό της μακρινής δεκαετίας του 1970. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος στη ομογενειακή και μεταναστευτική MME των Αντιπόδων. Κάποια περίοδο πρέπει να υπηρέτησε και στο Γραφείο Τύπου του Ελληνικού Γενικού Προξενείου της Μελβούρνης. Κληρονομιά του στο μέλλον τα πολιτικά του ρεπορτάρια και σχόλια, στις κιτρινισμένες από το χρόνο σελίδες των εντύπων όπου εργάστηκε, έτσι όπως βρίσκονται ή θα βρίσκονται στοιβαγμένα στα αρχεία κάποιων βιβλιοθηκών της μεγάλης Βαβυλωνίας του νότου. Μας άφησε στα 67 του χρόνια. Του άρεσε το ψάρεμα και εκτιμούσε πολύ τον πρώην αιρετικό πρωθυπουργό της Αυστραλίας Malcolm Frazer....

Υ.Γ. Η φωτογραφία της ανάρτησης, στην οποία βλέπουμε τον Κώστα Νικολόπουλο να συνομιλεί με τον τότε εργατικό πρωθυπουργό της Αυστραλίας Kevin Rudd, είναι του Κώστα Ντεβέ.

Ο Κώστας Καραμάρκος ήρθε στην Αυστραλία ως μαθητής Λυκείου το 1981. Σπούδασε Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης και εργάστηκε στον κοινωνικό πολυεθνικό ραδιοφωνικό σταθμό της Μελβούρνης 3ZZZ-92.3FM.

Από το 1998 μέχρι το 2013 έζησε στην Ελλάδα.

Για σειρά ετών εργάστηκε ως Ειδικός Σύμβουλος Γενικών Γραμματέων Απόδημου Ελληνισμού στο Υπουργείο των Εξωτερικών, καθώς επίσης και στο Πολιτικό Γραφείο του πρώην Προέδρου του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού της Ελλάδας Γιώργου Παπανδρέου.

Εργάστηκε επίσης ως δημοσιογράφος-αρθρογράφος στις εφημερίδες της Θεσσαλονίκης Μακεδονία, Θεσσαλονίκη και Αγγελιοφόρος, ως αρχισυντάκτης ειδήσεων στο ραδιοφωνικό σταθμό της Θεσσαλονίκης 103FM και ως αρχισυντάκτης της αγγλικής εβδομαδιαίας έκδοσης της ομογενειακής εφημερίδας της Αυστραλίας ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

‘Άρθρα του έχουν φιλοξενηθεί στο περιοδικό Αντί, στην εφημερίδα Εποχή, στο διαδικτυακό τόπο www.ppol.gr, αλλά και σε άλλα έντυπα της Ελλάδας και της Αυστραλίας.

Στο παρελθόν συμμετείχε ενεργά στα ομογενειακά, μεταναστευτικά και πολιτικά δρώμενα της Μελβούρνης και είναι ένας από τους ουνιδρυτές του Ελληνικού Φεστιβάλ Κινηματογράφου αυτής της πόλης.